

การสร้างมิติสัมพันธ์การใช้ภาษาเพื่อการเรียนการสอน และการทดสอบภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ และการสร้างแบบทดสอบมาตรฐานวัดความสามารถ ในการใช้ภาษาแบบมหภาษา

กัญทาทิพย์ สิงหะเนติ และ ผ่าน บาลโพธิ์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการสร้างมิติสัมพันธ์การใช้ภาษา (Language Matrix) เพื่อการเรียนการสอน และการทดสอบภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ และเพื่อการสร้างแบบทดสอบมาตรฐานสำหรับวัดความสามารถในการใช้ภาษาในแบบมหภาษา (Macro-Language) ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบเพื่อใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยจำนวน 1 ชุด เพื่อทดสอบความรู้เกี่ยวกับองค์ประกอบด้านวัฒนธรรมและสังคมที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษา ประชากรการวิจัยได้แก่ นิสิตระดับบัณฑิต และระดับบัณฑิตศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 360 คน ผลที่ได้จากการทดสอบนำมาหาค่าทางสถิติต่าง ๆ โดยใช้โปรแกรม SPSS ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ การถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรเป็นขั้น ๆ

การจัดกลุ่มทางสถิติแบบ Varimax rotated factor matrix และการหากลุ่มตัวทำนายความรู้ทางภาษาคำนวณวัฒนธรรมและสังคม เพื่อสร้างสมการทำนายความรู้ด้านวัฒนธรรมและสังคม ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. องค์ประกอบทางวัฒนธรรมและสังคม ทั้ง 11 องค์ประกอบ มีความสำคัญมากในการสื่อความหมาย จึงเป็นสิ่งจำเป็นมากในการเรียนการสอนภาษา องค์ประกอบทั้ง 11 องค์ประกอบ

นี้ มีลำดับความสำคัญและความสามารถในการทำนายความรู้ทางค่านิยมวัฒนธรรมและสังคมเกี่ยวกับภาษาต่างกัน ตามลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้

1. various communicative functions, 2. proper choice of words/sentences with in certain situation, 3. holidays and celebrations, 4. distinguishing types of information, 5. tones, feelings, attitudes, 6. daily pastime use, 7. association with places, 8. sources of information, 9. role relationship, 10. rhetorical device in literature, 11. cultural specificity about names โดยเฉพาะองค์ประกอบในลำดับแรกนั้น มีความสามารถในการทำนายได้ถึงร้อยละ 46.7 องค์ประกอบ 9 องค์ประกอบแรกดังกล่าวนี้ มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 กับองค์ประกอบทุกองค์ประกอบรวมกัน ส่วนองค์ประกอบสองลำดับสุดท้ายนี้มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 กับองค์ประกอบทุกองค์ประกอบรวมกัน

ถ้าจะจัดกลุ่มองค์ประกอบทั้ง 11 นี้ ออกเป็นกลุ่มใหญ่ๆ ตามแบบ Varimax rotated factor matrix แล้ว ก็สามารถจัดออกได้เป็น 4 กลุ่มใหญ่ๆ ด้วยกัน

2. ในการกำหนดมิติสัมพันธ์ของการทดสอบภาษานั้น นอกจากในด้านภาษาแล้วต้องคำนึงถึงองค์ประกอบด้านสังคมและวัฒนธรรม เช่น บทบาทและฐานะ ทักษะคิดและทำที่ของคู่สนทนา รูปที่ใช้สื่อความหมาย ตลอดจนเรื่องราวเหตุการณ์ จากที่ใช้และกิจกรรมที่จะใช้ในการทดสอบด้วย

3. แบบทดสอบนี้ถือได้ว่าเป็นแบบทดสอบที่เข้ามาตรฐาน เนื่องจากมีค่าดัชนีความสอดคล้องในด้านเนื้อหาสูง .91 และมีความคงที่ $t = 0.805$ ในระดับ $p = .05$ และมีความคงที่น้อยในระดับปานกลาง เนื่องจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนที่สอบทั้งสองครั้งเท่ากับ

0.418